2001

Carnavalsvereniging
De muggezifters
Opgericht te Bladel 8 oktober 1971
Prins Lion d'n Evert
De muggezifters
MILLENNIUM 3, JAARGANG DERTIG, TWIDUUZENDENEEN
DE MUGGESTEEK

PRINSENBOS?

De Broeders uit de Broederschap der Prinsen hebben zich dit jaar overtroffen in hun bijdrage aan de Muggesteek. Het uiteindelijke doel was een vervolgverhaal te schrijven. En, zoals echte edellieden betaamd, het is ze gelukt. De meest begiftigde schrijvers uit de broederschap hebben zich laten inspireren door hun voorganger en lieten hun fantasie de vrije loop. Uiteraard over hun grote droom: het Prinsenbos. Als u niet direct uit de schrijfstijl de betreffende broeder herkent, kunt u de juiste namen lezen onder aan de pagina.

1.

Hij dee op huis aan. In zunne kop roesde nog het ritme en melodie van "In drie daog". Wa han ze wir plezier gehad. Gedanst, gezongen, gedronken, gezeverd en gelachen. Ut was um en nabij twee uur in de merge dettie zachtjes in zun eigen zingend het bospad op liep. Nog un klein stukske, dan was ie thuis. Hij moes nog dur ut bos. Un bietje huiverend liep ie ut pad op. Toch un bitje geheimzinnig zo'n bos midden in de nacht.

2.

Op dees uur komde host gin volk tegen in het bos. Dè kwam goed uit, want van al dè drinken moes ie efkes van het pad af. Hij sprong over ne sloot en struikelde over ne boomstronk. Bij zenne val zag ie nog net....

3.

Un fel licht oplaaien. Verdomme wa doe de plisie hier, docht ie. Hij kroop op en keek nog mer uns goed. Mer nee, het waor St. Hubertus volop verlicht. En deze sprak hem toen toe: "Wa doede ge hier zo loat van de harde weg?". "Ge ziet toch dat ik met dees kleer niet aan het streupen ben", antwoordde hij.

4.

Simpe, sampe sompe. De prins die loopt op klompen. Door het kale natte bos, en hij moppert er op los. Onderwijl komen toch de mooie dromen: van "zie de maan schijnt door de bomen" en van: "dat heerlijk avondje dat moet komen.". Maar het blijken boze dromen. Toch in het diepst van zijn warm kloppend hart, koestert hij het grote geheim.... In de nabije toekomst, zal de grote liefde .....

5.

In het grote donkere bos liep ik zachtjes verder, mijn oren gespitst op ieder geluid. Plots zag ik een lichtje zachtjes op en neer bewegen alsof het gedragen werd dooor iemand die danste. Dichterbij gekomen hoorde ik ook zware voetstappen. Was het dan toch niet die fee of een eenzame schone dame die verdwaald was en op redding hoopte? Nog dichterbij zag ik ook een silhouet. Het was een man, misschien een verdwaalde prins van de .....?

6.

Ik twijfelde, het was zo dicht bij de grote beerse, hij kon ook wel van Hapert komen. Maar zo laat, op deze tijd, da kan toch nie. Nog iets dichterbij gekomen zag ik dat hij een grote zwarte hoed op had. Zou het de maker van de zonnewijzer zijn, die ging kijken of hij bij volle maan ook kon zien hoe laat het is. Nee dat zou toch te gek zijn, dat kan toch niet. Plotseling zag ik dat hij een schop vasthad en iets achter hem aan sleepte. Ik kon niet zien wat het was, het leek wel een boom. Toen flitste het door mijn hoofd, bos, Prinsenbos. Zou het dan een exprins zijn, die stiekum de eerste boom wil planten. Hij sjokte verder richting Bladel. Ik word steeds nieuwsgieriger en sluip hem voorzichtig achterna. Hij draaide zich nog eens om en keek naar de zonnewijzer en toen weer naar de maan, die als een helder witte bol aan de hemel stond en toen....

7.

Ook zoekende naar een prinsenbos zag ik door het donkere weer, door de bomen het bos niet meer. Al dolende door het bos dat ik door de bomen niet meer zag, kwam ik in een ander bos terecht en wel een bos met sch....
Toen wist ik het ook niet meer.

8.

Toen... veranderde hij weer van richting, richting "het bos". Ja, het "Bos" zoals de meesten zeggen. Mer vruger zin wij dè nie. Wij zin nie "bos". Wij gingen nooit naar de "bossen". Nee, wij gingen "nor de maast"!
En zo ook onze vriend en exprins, hij had HAAST
En dè is iets wa nie bij een exprins PAAST
Ik ging ook vlugger lopen en kwam er bijna NAAST
Nie hillemol want ik wou verder gin LAAST

PRINSENBOS!

Eindelijk was hij zowaar bijna bij de MAAST
En hij perste nog een sprintje uit de KAAST
Dan is hij uit mijn ogen verdwenen,
Maar hoor ik nou iemand wenen?

9.

Een wicht – allicht – schoot 't dur zunne kop. Want d'n drank hai z'n vernauwende werking niet gemist in het vruuger prinselijk bewustzijn. Na de zatte aovund mee veul mannelijke mugge aan d'n toog doemde er voor zijn ogen een prinsheerlijk beeld: een jong ding van het andere geslacht klampte zich hevig ontdaan vast aan een metershoge stam. Te laat besefte hij, dat het geen prinselijke boom kon zijn, want het Prinsenbos bestond nog slechts in de benevelde geesten van hem en zijn medebroeders. Goeie raod was bekant net zo duur as een kapvergunning. Durrum.....

10.

Durrum nur ut gemintehuis, want daor moette zijn vur vergunningen. Wan grote hal, hier is plak zat over voor een mooi bos! Ut lijkt overigens wel of ik bij dun bakker stai mee mijn nummerke. Na efkes zie ik op ne lichtbalk dat ik nur balie 4 mag. Een vriendelijke mevrouw sti men te woord. Wablief.... is ne wethouwer uit Hapert adjudant geworre van de Pintewippers? En zit dieje wethouwer ook al in de genootschap van Hapertse prinsen..... en hebben zij ut ook al over bomen. Over "oranjeboompjes"....gelukkig....

11.

Gelukkig gedeien die nie in Blaalse grond. Die vriendelijke vrouw van de geminte vroeg naor menne naom. "Prins", zee ik, "Kende gè men nie"? "Ja", knikte ze: "Ge kruipt op handen voeten dur 't Jara-Bos. Bosbezies plukken zeker..."? "Nee", zee ik blozend, "Dan plant ik ollemol klein Prinsebumkes vur 't Prinsenbos, vur elke Prins één. Mèr vur Pietje Diepvries plant ik 'r twee want...

12.

In zijne prinselijke tijd zag hij alles dubbel en genoot hij ook dubbel. En dat moet in het bos weer terug komme. Vandaar! Het vrouwke lachte vriendelijk en begrijpend en ik sjokte wir terug naar het bos. Daar aangekomen mee m'n 2 bumkes zag ik iets wa het bloed in mijn aderen deed stollen.....

13.

Un heel schon klein elfje zat doar op een boomstronk te huilen. Ik vroeg haar waarom zij huilde? Ze antwoordde: het Prinsenbos had er al lang moeten zijn maar ik zie hier alleen maar boomstronken en geen fiere trotse bomen een Prinsenbos waardig. Plots verscheen daar een helder fel licht aan de hemel en een gestalte welke leek op burgemeester Grem vertelde het volgende goede nieuws:

14.

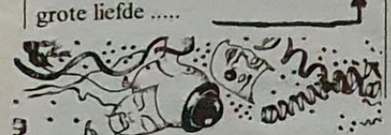
Ikke, de burgemister, gèf toestemming ut Prensebos te plante. Echter allin ik bepaol war de bôme en welke bôme dur gezet môge worre. Ik dult ginnen insproak. En in ut bos meugen ôk de prensen van de andere verènigingen unnen bôm plante. Immers tis nie allin vurbestemd aon de Muggezifters, das te veul van die-en Blaalse Wend....

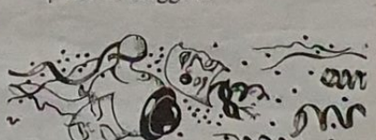
15.

Of.... is ut zo in een democratisch Muggenrijk dè ut volk beslist. Alleen Blaalse Prinsen hebben nun boom in ut schonste Blaalse Prinsenbos. De hermenie zal dan wir speulen op de kiok tussen die prachtige Blaalse Prinsenbomen. Het volk, groot en klein, kan genieten van die schaduw van de echte Prinsen van toen wor men zo veul plezier mee beleefde. Kender kunne wir veilig speulen en paartjes wir lekker wandelen. Dun echte Blaalse wend lot de takken wuiven en de blaren dartelen. De kermis sti wir op de plaats wor dè-tie hurt te ston; in het groene hart van Blaal. Mer .....

16.

MER... d'n tijd die zal't leren of dè ut Prinsenbos er ooit zal komme. Lôt de wortels mee elkoar versmeëen. De grond is goed en ôn 't vocht zal ut nieligge. Trots en schôn zulle ze'r stôn. Zo fier as 'ne prins zo dè elke "kop mee poat en vleugels" straks kan zeggen: "uche, uche, uche, 't stikt hier van de mugge....

1. JAN PIJNENBURG; 2. LEO CORNELISSEN; 3. JAN BUIJTELS; 4. PIET VAN DER HEIJDEN; 5. LOET VERHOEVEN; 6. PIUS LEMMENS; 7. JAN VAN GOMPEL; 8. FRANS SEUNTJENS; 9. JAN SMETS; 10. ERIC JANSSEN; 11. JANUS DE VOCHT; 12. JOS SEUNTJENS; 13. PIET VOSTERS; 14. RENEE HEIJMANS; 15. PIET MAANDONKS; 16. ROB VISSERS